
Prædiken til 19. S.e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 19. S.e. Trinitatis	4
19. S.e. Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 19. S.e. Trinitatis

19. S.e. Trin.

Prædikedag 19. S.e. Trin.

Prædikedato 26. oktober 1924

Prædiketekst Johannes 1,35-51

Prædikested Vedersø Kirke ?

Prædiken ID P261024-01

Kilde KMF-nr. 14.21.11

Det Lod gav X Natanael: Israelit, i hvem ej Svig

1

Saa spørger jeg dig: o Livsalighed synes du ikke, om *vi* kunde faa det Lod af ham. Min Ven, der er noget raadent i dig, tror du, du er uden Svig tager du fejl. Men det tror du ikke. Er du forpint af din Mangel, lider du under din Fejl? Held dig, om du gør det! — da har du en Frelser Behov. Hvad er Nadverens Sakrament, min Medkristen — det er Stedet, hvor der ikke er Svig. — Den kære Morten Luther han var saa angst for at røre Brødet, naar han skulde omdele det, fordi det var Kristi Legeme — den renes Legeme og Luther den syndige Mand.

Saa vær du ogsaa angst for at røre det med dine Læber, for det er dog Kristi sande Legeme — den renes Legeme i din Mund — den Mund, der siger saa meget og — ja, angst — — — men lad det da være Ærbødighedens Angst og lad den avle i dig renere Vilje til at tjene Herren din Gud. Han signe selv din Altergang i Dag!

¹*Det Lod gav X Natanael: Israelit, i hvem ej Svig:* NT: Johannes 1,47: Jesus så Nathanael komme til sig, og han siger om ham: 'Se, det er sandelig en Israelit, i hvem der ikke er Svig.'

19. Sønd. e. Trin.

Hvad mente Johs med Ordet Lam? Han har vel tænkt g.t.ligt ^{I)} Abraham og Isak ^{II)} Ypperstepræstens Offer: 3 Mos. 16. Saal. gjorde Jesus sig ringe, lidende, afskyet for din Skyld, for at bære din Synd, hvor kan du saa nænne stadig at synde og øge den stønnendes Byrde. ^{III)} Men Lammet er ogsaa noget andet: den stille lidende — den gudhengivne Jes 53 — hvoraf vi kan lære at bære vore Lidelser og ikke at sætte haardt mod haardt, men tro paa Kærlighedens og det godes milde Sejr over det grusomme, det vrede og det onde.

Vedersø.

Gudstj. paa Sønd. Kl. 2.

Konfirmanderne møder i Pgd. Tirsd. d. 4. November Kl. 10 pr².

Jes 53

Hvem troede det, vi hørte? hvem fattede Herrens Arm?

²Konfirmanderne møder i Pgd. Tirsd. d. 4. November Kl. 10 pr.: Datering baseret på denne oplysning.

thi umenneskelig elendig var hans Udseende, hans Skikkelse ulig en Mands; han skød op som en Spire for vore Øjne, som et Rodskud i vandløs Jord; uden Skikkelse værd at skue eller Ydre til at faa Lyst til, et Udskud, hvem Mennesker undgik, en Lidende kendt med Smerter, for hvem man tilhyller sit Ansigt, et Udskud, vi regned for intet. Men det var vore Smerter, han bar paa; paa vore Lidelser slæbte han. Vi saa i ham en Slagen, rammet af Gud og kuert.

Men han blev stunget for vore Synder, ramt for vore Misgerninger. *Han* bar den Straf, vi fortjente, ved hans Vunder vandt vi Helsen. Vi var alle som vildfarne Faar, hver vandred sin egen Vej, men Herren lod falde paa ham, hvad vi alle havde forskyldt. Han blev pint og fandt sig deri, han oplod ikke sin Mund, som et Lam, der føres til Slagtning, som et Faar, der er stumt, naar det klippes.

Han oplod ikke sin Mund.

— — —

Man gav ham en Grav mellem Niddinger, et Hvilested hos Forbrydere, uagtet han ej øved Uret, og der ikke var Svig i hans Mund.